

begaaes, udredes ogfaa Omkostningerne, som ere foranledigede ved Vedkommendes Transport til Hjemstedet. Smidlertid maa det vel antages, at disse Omkostninger i dette Tilfælde ifølge Tractaten med China paahvile den danske Stat — den høitærede Minister vil maaskee udtale sig nærmere om dette Spørgsmaal — det fremgaar ikke af selve Skrivelsen, men man har ikke havt Tid til at søge nærmere Oplysninger, og heller ikke har man troet at turde negte Beløbet. Med Hensyn til, at denne Konto saaledes stiger til det Dobbelte af, hvad der ordinært er bevilget, turde jeg maaskee henlede Opmærksomheden paa, hvad Udvalget i sin Betænkning har udtalt om dette Punkt, nemlig, at der, forsaavidt de vedkommende Embedsmænd ved den Maade, hvor paa de føre deres Forretninger eller bestyre deres Embeder, selv i det Væsenlige have foranlediget Nedsettelsen af Retscommissioner, da gaaes strengt tilværks imod saadanne Embedsmænd. Det er utvivlsomt rigtigt, at den høitærede Justitsminister ikke er for meget bunden med Hensyn til Nedsettelsen af saadanne Commissioner, da de jo ere til stort Gavn for vedkommende Egne; men paa den anden Side er det ogsaa noget betænkeligt, at man skal have Embedsmænd, som trænge til saadan extraordinair Assistance, siddende med deres fulde ubestaaende Lønning og, naar de endelig entlediges, afgaae med deres fulde Pension, skjøndt de ved deres Embedsførelse kunne have paaført Staten meget betydelige extraordinaire Udgifter. Forslaget under Nr. 5 er stillet af den høitærede Kirke- og Undervisningsminister. Det gaaer ud paa, at der af Universitetets Midler bevilges et Beløb af 7,000 Rb. som Bidrag til Opførelsen af en Kirkebygning i en af Sundbyerne paa Almager. Taarnby Sogn paa Almager tæller omtrent 6,000 Mennesker, af hvilke en stor Deel boer temmelig langt fra Sognkirken og af hvilke mange ere fattige Folk, der, selv om den lange Afstand ikke vilde afholde dem fra at besøge Kirken saa ofte, som de ellers kunde føle Trang til, maaskee vanskelig efter de Forhold, der nu engang finde Sted, kunne affee den Tid dertil, som vilde medgaae, dersom de skulde tilbagelægge den længere Vej. Det er temmelig forstaa-

ligt, at dette Forhold i alt Fald vil virke forstyrrende og hemme det Diemed, man naturligvis har med de forskellige Forholds Ordning her i Landet, og det har givet Anledning til, at endel Mænd, Sognepræsten tilligemed Andre, med særdeles Iver have virket for at tilveiebringe et ikke ubetydeligt Beløb for at afhjælpe dette sølelige Gavn. Man er allerede gaaet til et Beløb af omtrent 10,000 Rb. i frivillige Tilskud, deels i Penge og deels ogsaa i Varer, og man haaber at naae noget videre. Da nu Universitetet eier Taarnby Kirke, altsaa modtager Tiende fra Taarnby Sogn, saa har man gennem Kirke- og Undervisningsministeriet søgt af Universitetets Midler at faae bevilget et Bidrag til denne Kirkebygningens Opførelse. Som det vil fremgaae af Skrivelsen, har Universitetet erklæret sig derhen, at man meente, at Kirkebygningen kunde opføres for en Sum af 15,000 Rb., og man vilde da foreslaae bevilget $\frac{1}{3}$ af denne Sum, nemlig 5,000 Rb. Udvalget har med Ministeren ikke turdet indlade sig paa at bedømme, hvorvidt Diemedet vilde kunne fyldestgøres for denne eller hiin Sum; dertil har man troet, at der i Analogi med, hvad Lovgivningsmagten i lignende Tilfælde har vedtaget, kunde være Anledning til at gaae ind paa Ministerens Forslag. I 1863 bevilgede Rigsdagen som Bidrag til Opførelsen af et Capel i Taarbæk 3,500 Rb., samtidig med, at der ved Loven om Tillæg til Normalbudgettet var bevilget et lignende Beløb, altsaa ialt 7,000 Rb., imod, at der ved frivillige Bidrag blev ydet et i Forhold dertil langt ringere Beløb, end der her er Tale om, at der ydes ved frivillige Bidrag. I Finantsloven for indeværende Finantsaar har Rigsdagen bevilget et Beløb af 4000 Rb. til et Capel i Humlebæk under Betingelse af, at der blev tilveiebragt 4000 Rb. ved frivillige Bidrag og den fornødne Byggeplads. Disse to Tilfælde, jeg her har nævnt, gaae ud fra, at, da Staten eter haade Åsminderød og Lyngby Kirker, og da deels Beliggenheden og deels Kirkerens

Rettelse.

Sp. 4756 Lin. 22 f. n.: „Vagt“ læs: „vagt“.